

Folketingets Retsudvalg,
Christiansborg,
1240 København K.

Hvidovre den 23. april 2007.

Ang. L 162 og B 101

SikkerhedsBranchen skal opfordre til, at der i L 162 indføres to ting: En pligt til at anmelde anlæg til Datatilsynet samt en autorisationsordning for installatører.

Begge dele er nødvendige, hvis man skal kunne følge udviklingen og være i stand til at gribe ind, hvis den løber løbsk.

Allerede i dag mangler et overblik over, hvad der findes af anlæg. Ingen ved, hvor mange overvågningskameraer, der er opsat, hvor de er opsat eller hvor de pejer hen. Denne udvikling vil accelerere, fordi der med vedtagelsen af L 162 må sættes kameraer op mange flere steder, og fordi teknologien udvikler sig og bliver stadig billigere.

Med den udvikling stiger også truslen mod privatlivets fred. Overvågning i det offentlige rum vil blive meget mere udbredt, og kun enkeltstående, grove overtrædelser af lovgivningen vil blive opdaget og anmeldt til politiet eller Datatilsynet. Om sådanne anmeldelser fører til indgreb, er tvivlsomt. Ulovligheder på området har længe været ignoreret. Politiet bruger billeder fra ulovligt opsatte kameraer i efterforskningen. Det er naturligvis godt, at politiet får disse oplysninger, men det er uholdbart, at lovovertrædelser ikke forfølges.

Efter L 162 er det fortsat ejerne, der har ansvaret for de opsatte anlæg. Vor erfaring er, at private ikke kender den nuværende lovgivning. Det ændres ikke med en vedtagelse af L 162. Det eneste effektive for at støtte anlægsejerne er at stille kravet til installatørerne, og hvis kravet skal være rigtigt effektivt, skal det være et lovkrav med en autorisationsordning eller lignende.

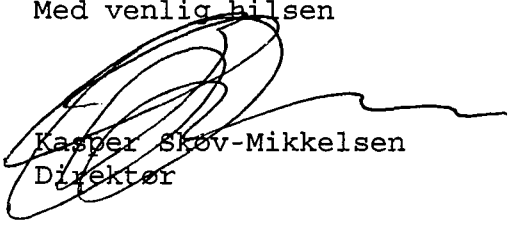

SikkerhedsBranchen stiller krav til sine medlemmer i form af en ISO 9001-certificering, som vi gerne stiller frit til rådighed for f.eks. Datatilsynet. Certificeringen sikrer, at der er styr på teknik, installation og lovgivning (som skal gennemgås ude hos kunden). Men det er en frivillig ordning. Det vil tage alt for lang tid at gøre den dækkende for markedet, og den vil aldrig være 100 procent dækkende. Derfor skal ordningen være obligatorisk. Om en sådan autorisationsordning skal knyttes til en ISO 9001-certificering, som beskrevet i B 101, er ikke det afgørende. Det afgørende er, at ordningen er obligatorisk og omfatter alle, og at den kombineres med anmeldelse af alle anlæg til Datatilsynet.

Anmeldelsespligten vil give overblik over udviklingen, og autorisationsordningen vil i praksis lægge ansvaret over på nogle let genfindelige installatører, som har en høj motivation til at gøre deres arbejde rigtigt.

Derved får samfundet mulighed for at gribe ind, hvis noget kører skævt. Formentlig er der kun denne ene chance for at sikre styr på udviklingen. Uden anmeldelsespligt og autorisationsordning risikerer vi, at det ender i én stor rodebunke, hvorfra der ikke er nogen vej tilbage. Med 25.000 nye kameraer hvert år, er udviklingen allerede ved at løbe fra os.

Med venlig hilsen

Kasper Skov-Mikkelsen
Direktør